

БОРОТЬБА ЗА ЧИСТОТУ МІСТА – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Бузурна А., студентка групи Ю-74

Більшість із нас виходить із під'їздів багатоповерхових будинків, перше, що бачимо, - це смітники. І як би двірники не намагалися зробити їх привабливішими для ока, ніс все одно їх почує, бо смердить. Статистика стверджує, що пересічний українець «збагачує» державу 350 кг побутового сміття щорічно. Отже, саме так до 15 мільйонів тонн відходів накопичується в Україні з кожним новим роком.

Урядовці вирішили пречепурити країну. Старе прислів'я про те, що чисто там де не сміять переробили на новий лад: «Чисто там, де сміття сортують». Європу обіцяють зробити у кожному українському дворі.

Папір, метал, скло, пластик та інші побутові відходи не повинні скидатися в одну сміттеву урну. Це — принцип роздільного сортування сміття, розповсюджений у світі, й нині започаткований в Україні в рамках акції «Збережемо Україну чистою». Фахівці переконують, що ігнорувати таке нововведення не варто, враховуючи бажання України дорівнятися до високорозвинених країн світу, а також зважаючи на екологічну ситуацію в країні, яка вимагає рішучих змін для виходу з екокризи.

Роздільне сміття у Європі почало впроваджуватися ще 30 років тому. Але домогосподарки звикли сортувати сміття у кілька пакетів і вкидати його у три чи чотири контейнери порівняно нещодавно. Скільки часу потрібно українцям для того, щоб звикнути сортувати скло, папір, метал та інші відходи?

Взагалі вже у багатьох містах України запроваджено експеримент зі сортування сміття. Наприклад, у Черкасах, Вінниці, Львові нещодавно у декількох районах з'явилися нові баки для збору сміття — на кольорових емкостях красуються написи «скло», «папір», «пластик», «побутові відходи». Експеримент показав, що сортування сміття лише одного сміттевозу дає прибуток не менш ніж у 740 гривень, що є безперечним доказом економічної доцільності і перспективи використання роздільно збирання або його сортування.

В Україні ж поширено вивезення побутових відходів за межі міста, де створюються стихійні звалища які стають епідеміологічно

небезпечними зонами довкілля. При цьому втрачаються цінні компоненти твердих побутових відходів - кольорові метали, скло, папір, текстиль тощо.

З блоками для розділення сміття експериментують у двох столичних районах.

Планували з виробників батарейок, упаковок, побутової техніки стягувати додаткові кошти для розвитку сміттєпереробки. Але ідеї залишаються ідеями, і українці надалі викидають сміття у один і той же бак.

У Міністерстві ЖКГ кажуть, що треба покласти роки, щоб людей перевиновити.

Тим часом у Миргороді, на Полтавщині, з вихованням впоралися за 3 місяці. До активної інформаційної кампанії залучили студентів і школярів, і все місто тепер сортує непотріб.

Нещодавно і в нашому місті біля декількох будинків з'явилися кольорові контейнери для сміття. Цікаво як буде проходити експеримент у нашому місті і чи підключиться до цього експерименту ціле місто.

На мою думку кожен розуміє проблему зі сміттям, але не кожен готовий його сортувати.

Отже, усі розуміють актуальність даної проблеми. Хоча не всі розуміють, що зібрати сміття, це лише половина справи. Потім треба ж його переробити. Тому тут відразу постає інша проблема-побудова заводів по сортуванню і утилізації сміття. Безсумніву, содіватися на місцеві ініціативи можна, але чекати на їх впровадження доведеться, можливо, не один рік. Найбільш перспективним у цій ситуації є вирішення проблем сміття тими, хто потенційно призводить до його утворення.

Сподіваємося на те, що психологію людей, коли все скидається в одне помийне відро, таки вдасться переломити, адже люди вірять у необхідність таких кроків

Хочеться сподіватися, що українці все ж таки повірять в екологічні принципи і почнуть робити конкретні кроки для збереження довкілля.

Науковий керівник- Сахно П. І.